

eZine
of Modern Texts in Translation

Translation
Café

March 2016

Oscar Wilde

translated into Romanian by
MTTLC graduate Irina Borțoi

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 160
March 2016

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Fairy tale by **Oscar Wilde**
translated into Romanian by
MTTLC graduate
Irina Borțoi

Reviser:
Mădălina Bănuțu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

March 2016

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC
Masteratul pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan
mttlc.ro

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

The Star-Child

by **Oscar Wilde**

Copilul din stele

traducere în limba română de

Irina Borțoi,

absolventă a MTTLIC

Translation
Café

March 2016

Once upon a time two poor Woodcutters were making their way home through a great pine-forest. It was winter, and a night of bitter cold. The snow lay thick upon the ground, and upon the branches of the trees: the frost kept snapping the little twigs on either side of them, as they passed: and when they came to the Mountain-Torrent she was hanging motionless in air, for the Ice-King had kissed her.

So cold was it that even the animals and the birds did not know what to make of it.

“Ugh!” snarled the Wolf, as he limped through the brushwood with his tail between his legs, “this is perfectly monstrous weather. Why doesn’t the Government look to it?”

“Weet! weet! weet!” twittered the green Linnets, “the old Earth is dead and they have laid her out in her white shroud.”

“The Earth is going to be married, and this is her bridal dress,” whispered the Turtle-doves to each other. Their little pink feet were quite frost-bitten, but they felt that it was their duty to take a romantic view of the situation.

“Nonsense!” growled the Wolf. “I tell you that it is all the fault of the Government, and if you don’t believe me I shall eat you.” The Wolf had a thoroughly practical mind, and was

Au fost odată ca niciodată doi Tăietori de lemne care se întorceau acasă dintr-o pădure deasă de pini. Era o noapte geroasă de iarnă. Zăpada acoperea pământul și ramurile copacilor în strat gros: din pricina chiciurii crenguțele se frângeau în jurul lor în vreme ce treceau pe lângă ele: și când ajunseră la Cascada Muntelui o văzură stând ca împietrită, fiindcă Regele de Gheață o sărutase.

Atât de frig era încât nici animalele și păsările pădurii nu știau ce să mai creadă.

– Uf! mârâi Lupul, schiopătând prin tufăriș cu coada între picioare, ce vreme scandaloasă! Guvernul ar trebui să facă ceva!

– Cip-cirip! Cip cip! ciripiră Câneparii verzi, Pământul bătrân a murit și l-au înfășurat în lințoliu alb.

– Pământul se însoară iar asta-i cămașa lui de mire, își șoptiră Turturelele. Piciorușele lor rozalii erau degerate, dar simțeau că e de datoria lor să privească lucrurile romantice.

– Prostii! bombăni Lupul. Vă spun eu că e vina Guvernului, și dacă nu mă credeți am să vă mănânc. Lupul avea simț practic și nu-i lipseau niciodată argumentele.

never at a loss for a good argument.

“Well, for my own part,” said the Woodpecker, who was a born philosopher, “I don’t care an atomic theory for explanations. If a thing is so, it is so, and at present it is terribly cold.”

Terribly cold it certainly was. The little Squirrels, who lived inside the tall fir-tree, kept rubbing each other’s noses to keep themselves warm, and the Rabbits curled themselves up in their holes, and did not venture even to look out of doors. The only people who seemed to enjoy it were the great horned Owls. Their feathers were quite stiff with rime, but they did not mind, and they rolled their large yellow eyes, and called out to each other across the forest, “Tu-whit! Tu-who! Tu-whit! Tu-who! what delightful weather we are having!”

On and on went the two Woodcutters, blowing lustily upon their fingers, and stamping with their huge iron-shod boots upon the caked snow. Once they sank into a deep drift, and came out as white as millers are, when the stones are grinding; and once they slipped on the hard smooth ice where the marsh-water was frozen, and their faggots fell out of their bundles, and they had to pick them up and bind them together

– Ei bine, cât despre mine, zise Ciocănitorea, filosoafă din naștere, nu dau nicio ceapă degerată pe explicații. Dacă un lucru e într-un fel, atunci așa e, iar acum e cumplit de frig.

Chiar era cumplit de frig. Micuțele Veverițe, care locuiau în bradul cel înalt, își frecau năsurile să se încălzească, iar Iepurii se cuibăreau în găurile unde-și aveau casa, și nu îndrăzneau nici să se uite la ce era afară. Numai Bufnițele păreau că se bucură de vreme. Aveau penele țepene de la atâta promoroacă, dar nu le păsa, și își roteau ochii cei galbeni și bulbucăți, și se strigau una pe alta prin pădure:

– Hu-hu, hu! Hu-hu, hu! ce vreme minunată mai avem!

Cei doi Tăietori de lemne mergeau mai departe, suflând cu spor asupra degetelor și bocănind cu ghetele lor mari, cu talpă de fier, pe zăpada întărită. O dată căzură într-un nămete înalt și ieșiră așa cum ies morarii după ce-au măcinat la moară; și altă dată alunecară pe gheața tare și netedă unde înghețase balta, și le căzură vreascurile din legături, și trebuiră să le culegă și să le prindă din nou; și altă dată crezură că se

again; and once they thought that they had lost their way, and a great terror seized on them, for they knew that the Snow is cruel to those who sleep in her arms. But they put their trust in the good Saint Martin, who watches over all travellers, and retraced their steps, and went warily, and at last they reached the outskirts of the forest, and saw, far down in the valley beneath them, the lights of the village in which they dwelt.

So overjoyed were they at their deliverance that they laughed aloud, and the Earth seemed to them like a flower of silver, and the Moon like a flower of gold.

Yet, after that they had laughed they became sad, for they remembered their poverty, and one of them said to the other, "Why did we make merry, seeing that life is for the rich, and not for such as we are? Better that we had died of cold in the forest, or that some wild beast had fallen upon us and slain us."

"Truly," answered his companion, "much is given to some, and little is given to others. Injustice has parcelled out the world, nor is there equal division of aught save of sorrow."

But as they were bewailing their misery to each other this strange thing happened. There fell from heaven a very bright and beautiful star. It slipped down the side of the sky, passing

rătăciseră, și fură cuprinși de spaimă, fiindcă știau că Zăpada e nemiloasă cu oricine ațipește în brațele ei. Dar își puseră încrederea în bunul Sfânt Martin, ocrotitorul călătorilor, și își regăsiră urmele, și porniră cu grijă, și până la urmă ajunseră la marginea pădurii și văzură departe, în valea ce li se așternea la picioare, luminile din satul unde sălășluiau.

Într-atât se bucurară că erau salvați încât se porniră să râdă, iar Pământul li se părea o floare de argint, iar Luna o floare de aur.

Totuși, după ce veseliră se întristară, fiindcă își aduseră aminte cât erau de săraci, iar unul dintre ei îi spuse celuilalt:

– De ce ne-am mai veselit, când viața e pentru cei bogați și nu pentru cei ca noi? Mai bine să fi murit de frig în pădure, sau să ne fi găsit vreo fiară sălbatică și să ne fi prăpădit.

– Așa e, răspuse tovarășul său, unii primesc mult, iar alții primesc puțin. Nedreptatea a îmbucătățit lumea asta și numai amărăciunea se împarte în mod egal.

Dar pe când se tânguiau ei astfel se întâmplă un lucru straniu. O stea foarte frumoasă și strălucitoare căzu din ceruri. Alunecă pe o margine de cer, trecând pe lângă celelalte stele în

by the other stars in its course, and, as they watched it wondering, it seemed to them to sink behind a clump of willow-trees that stood hard by a little sheepfold no more than a stone's-throw away.

“Why! there is a crook of gold for whoever finds it,” they cried, and they set to and ran, so eager were they for the gold.

And one of them ran faster than his mate, and outstripped him, and forced his way through the willows, and came out on the other side, and lo! there was indeed a thing of gold lying on the white snow. So he hastened towards it, and stooping down placed his hands upon it, and it was a cloak of golden tissue, curiously wrought with stars, and wrapped in many folds. And he cried out to his comrade that he had found the treasure that had fallen from the sky, and when his comrade had come up, they sat them down in the snow, and loosened the folds of the cloak that they might divide the pieces of gold. But, alas! no gold was in it, nor silver, nor, indeed, treasure of any kind, but only a little child who was asleep.

And one of them said to the other: “This is a bitter ending to our hope, nor have we any good fortune, for what doth a child profit to a man? Let us leave it here, and go our way,

calea ei și, pe când cei doi o priveau plini de uimire, păru că se afundă la o aruncătură de băț, după un pâlț de sălcii de pe o tarla.

– Hait! Se va umple de aur cine-o va găsi, strigară cei doi, și porniră să alerge, atât de înflăcărați erau din pricina aurului.

Iar unul dintre ei alergă mai repede decât celălalt, îl depăși, își făcu loc printre sălcii, și ieși pe partea cealaltă, și văzu un lucru de aur în zăpada albă. Așa că se grăbi într-acolo, și aplecându-se puse mâinile pe el, și era o mantie de fir de aur, întrețesut cu stele, și înfășurat de multe ori. Și strigă la camaradul lui că a găsit comoara căzută din cer, și când acesta veni aproape, puseră pachetul pe zăpadă și desfăcură mantia ca să împartă banii de aur. Dar vai! nu era nici aur acolo, nici argint, de fapt niciun alt fel de comoară, ci numai un copilăș adormit.

Atunci unul dintre ei îi spuse celuilalt:

– Iată ce sfârșit trist are speranța noastră, și nici noroc n-avem, fiindcă la ce bun să găsești un copil? Să-l lăsăm aici și să

seeing that we are poor men, and have children of our own whose bread we may not give to another.”

But his companion answered him: “Nay, but it were an evil thing to leave the child to perish here in the snow, and though I am as poor as thou art, and have many mouths to feed, and but little in the pot, yet will I bring it home with me, and my wife shall have care of it.”

So very tenderly he took up the child, and wrapped the cloak around it to shield it from the harsh cold, and made his way down the hill to the village, his comrade marvelling much at his foolishness and softness of heart.

And when they came to the village, his comrade said to him, “Thou hast the child, therefore give me the cloak, for it is meet that we should share.”

But he answered him: “Nay, for the cloak is neither mine nor thine, but the child’s only,” and he bade him Godspeed, and went to his own house and knocked.

And when his wife opened the door and saw that her husband had returned safe to her, she put her arms round his neck and kissed him, and took from his back the bundle of

ne vedem de drum, că suntem oameni săraci și avem copii la rândul-ne, nu le putem lua pâinea ca s-o dăm altora.

Dar tovarășul lui îi răspunse:

– Nu, e lucru rău să lași copilul aici să piară în zăpadă, și chiar dacă-s la fel de sărac și am multe guri de hrănit și punga mică, o să-l duc totuși acasă, iar nevastă-mea are să aibă grijă de el.

Așa că luă copilul ușurel și îl înfășură în mantie ca să-l apere de gerul mușcător, și coborî dealul până în sat, în vreme ce tovarășul său se minuna de prostia și de mila lui.

Iar când ajunseră în sat, acesta îi zise:

– Tu ai copilul, așa că mie dă-mi mantia, așa se cade, să împărțim.

Dar tovarășul îi răspunse:

– Nu, fiindcă mantia nu-mi aparține nici mie și nici ție, ci doar copilului. Apoi îi ură drum bun și se duse la casa lui și bătu la ușă.

Iar când nevasta deschise ușa și văzu că soțul i se întorsese acasă cu bine, îi puse brațele în jurul gâtului și îl sărută, luându-i snopul de vreascuri din sparte și scuturându-i

faggots, and brushed the snow off his boots, and bade him come in.

But he said to her, "I have found something in the forest, and I have brought it to thee to have care of it," and he stirred not from the threshold.

"What is it?" she cried. "Show it to me, for the house is bare, and we have need of many things." And he drew the cloak back, and showed her the sleeping child.

"Alack, goodman!" she murmured, "have we not children of our own, that thou must needs bring a changeling to sit by the hearth? And who knows if it will not bring us bad fortune? And how shall we tend it?" And she was wroth against him.

"Nay, but it is a Star-Child," he answered; and he told her the strange manner of the finding of it.

But she would not be appeased, but mocked at him, and spoke angrily, and cried: "Our children lack bread, and shall we feed the child of another? Who is there who careth for us? And who giveth us food?"

"Nay, but God careth for the sparrows even, and feedeth

zăpada de pe cizme, apoi îl pofti înăuntru.

Atunci el îi spuse:

– Am găsit ceva în pădure, și ți l-am adus să ai grijă de el. Și rămase în pragul ușii.

– Ce e? întrebă ea. Arată-mi, că am casa goală și avem nevoie de multe lucruri.

Atunci el dădu mantia la o parte și îi arătă copilul adormit.

– Vai de mine, omule! zise ea. N-avem și noi copii, mai trebuie să-mi aduci în fața vetrei și alți copii găsiți? Cine știe ce ghinion o să ne-aducă. Și cum o să avem grijă de el? Și se înfurie pe bărbatul ei.

– Dar e un Copil din Stele, îi răspunse el, și îi povesti felul straniu în care îl găsisese.

Dar ea tot nu se domolea și își bătea joc de el, strigând mânioasă:

– Copiii noștri n-au după ce bea apă și tu vrei să dăm de mâncare copilului altora? De noi cine are grijă? Nouă cine ne dă de mâncare?

– Dumnezeu are grijă și de vrăbiile pământului, și le dă

them," he answered.

"Do not the sparrows die of hunger in the winter?" she asked. "And is it not winter now?"

And the man answered nothing, but stirred not from the threshold.

And a bitter wind from the forest came in through the open door, and made her tremble, and she shivered, and said to him: "Wilt thou not close the door? There cometh a bitter wind into the house, and I am cold."

"Into a house where a heart is hard cometh there not always a bitter wind?" he asked. And the woman answered him nothing, but crept closer to the fire.

And after a time she turned round and looked at him, and her eyes were full of tears. And he came in swiftly, and placed the child in her arms, and she kissed it, and laid it in a little bed where the youngest of their own children was lying. And on the morrow the Woodcutter took the curious cloak of gold and placed it in a great chest, and a chain of amber that was round the child's neck his wife took and set it in the chest also.

So the Star-Child was brought up with the children of the Woodcutter, and sat at the same board with them, and was

și lor de mâncare.

– Oare nu mor vrăbiile de foame iarna? Și oare acum nu e iarnă? întrebă ea.

Atunci bărbatul nu mai spuse nimic, ci rămase nemișcat în pragul ușii.

Prin ușa deschisă intră un vânt mușcător, care o făcu să se înfioare și o cuprinse un tremur, așa că îi spuse:

– Nu vrei să închizi ușa ceea? Suflă vântul mușcător în casă și mi-e frig.

– Într-o casă în care inimile-s împietrite nu suflă mereu vântul mușcător? întrebă el. Iar femeia nu-i răspunse nimic, doar se trase mai aproape de foc.

Și după o vreme se întoarse și se uită la el, cu ochii în lacrimi. Iar el intră iute, și îi puse copilul în brațe, iar ea îl sărută și îl așeză într-un pătuc lângă mezinul lor. Iar a doua zi Tăietorul de Lemne luă mantia stranie cu fir de aur și o puse într-un cufăr, iar nevasta sa luă lăntugul de chihlimbar de la gâtul pruncului și îl închise tot în cufăr.

Astfel Copilul din Stele fu crescut împreună cu odraslele Tăietorului de Lemne, stând la aceeași masă cu ei și fiind

their playmate. And every year he became more beautiful to look at, so that all those who dwelt in the village were filled with wonder, for, while they were swarthy and black-haired, he was white and delicate as sawn ivory, and his curls were like the rings of the daffodil. His lips, also, were like the petals of a red flower, and his eyes were like violets by a river of pure water, and his body like the narcissus of a field where the mower comes not.

Yet did his beauty work him evil. For he grew proud, and cruel, and selfish. The children of the Woodcutter, and the other children of the village, he despised, saying that they were of mean parentage, while he was noble, being sprang from a Star, and he made himself master over them, and called them his servants. No pity had he for the poor, or for those who were blind or maimed or in any way afflicted, but would cast stones at them and drive them forth on to the highway, and bid them beg their bread elsewhere, so that none save the outlaws came twice to that village to ask for alms. Indeed, he was as one enamoured of beauty, and would mock at the weakly and ill-favoured, and make jest of them; and himself he loved, and in summer, when the winds were still, he would lie by the well in

tovarășul lor de joacă. Și cu fiecare an devenea tot mai chipeș, astfel că toți locuitorii satului se umplură de uimire, fiindcă, în vreme ce erau cu toții oacheși și aveau părul negru, copilul era alb și delicat precum fildeșul lucios, iar bucelele lui semănau cu inelele narcisei. Buzele-i erau petale roșii, ochii doi toporași lângă un râu cu apă limpede, iar trupul o narcisă dintr-un câmp pe care nu-l cosește nimeni.

Totuși frumusețea îi deveni dușman, fiindcă pe măsură ce creștea, se făcea tot mai crud, mai mândru și mai egoist. Pe copiii Tăietorului de Lemne și pe ceilalți copii din sat îi disprețuia, spunând că nu-s de neam bun, pe când el era nobil, născut dintr-o Stea, și se puse stăpân peste ei și-i numi slujitorii săi. N-avea milă de cei săraci, sau de cei orbi sau ologi sau răniți în orice fel, ci îi alunga cu pietre, trimițându-i la drumul mare, și le zicea să-și caute de mâncare altundeva, așa că în satul lor nu mai veneau decât bandiții să ceară de pomană. Cu adevărat, părea să iubească frumusețea, și-și bătea joc de cei slabi și de cei pociți, și îi batjocorea; și se iubea pe el însuși, iar vara, când vânturile nu suflau, stătea lângă puțul din livada preotului și se uita în jos la chipul său minunat, și râdea de bucurie când

the priest's orchard and look down at the marvel of his own face, and laugh for the pleasure he had in his fairness.

Often did the Woodcutter and his wife chide him, and say: "We did not deal with thee as thou dealest with those who are left desolate, and have none to succour them. Wherefore art thou so cruel to all who need pity?"

Often did the old priest send for him, and seek to teach him the love of living things, saying to him: "The fly is thy brother. Do it no harm. The wild birds that roam through the forest have their freedom. Snare them not for thy pleasure. God made the blind-worm and the mole, and each has its place. Who art thou to bring pain into God's world? Even the cattle of the field praise Him."

But the Star-Child heeded not their words, but would frown and flout, and go back to his companions, and lead them. And his companions followed him, for he was fair, and fleet of foot, and could dance, and pipe, and make music. And wherever the Star-Child led them they followed, and whatever the Star-Child bade them do, that did they. And when he pierced with a sharp reed the dim eyes of the mole, they

vedea cât e de frumos.

Deseori îl muștruluiiau Tăietorul de Lemne și nevasta lui, spunându-i:

– Noi nu ne-am purtat cu tine cum te porți tu cu cei nefericiți, care n-au pe nimeni care să-i aline. Pentru ce ești așa de crud cu cei vrednici de milă?

Deseori trimitea preotul cel bătrân după el, căutând să-l învețe iubirea față de ființele vii, spunându-i:

– Și musca îți e soră. Nu-i face niciun rău. Păsările care străbat pădurile au și ele libertatea lor. Nu le prinde în laț pentru plăcerea ta. Dumnezeu a făcut năpârca și cârțița, și fiecare își are locul. Cine ești tu să aduci durere în lumea Domnului? Până și vitele de pe pășuni îl preamăresc.

Dar Copilul din Stele nu lua seama la cuvintele lui, ci se încrunta și îl lua în râs, și se întorcea la tovarășii lui, pe care-i conducea. Iar aceștia îl urmau, fiindcă el era frumos, și iute de picior, și știa să danseze, să fluiere și să cânte. Și mergeau oriunde îi ducea Copilul din Stele, și făceau orice îi ruga acesta să facă. Și când străpunse cu o trestie ascuțită ochii orbi ai cârțiței, ei râseră, și când dădu cu pietre după lepros râseră și

laughed, and when he cast stones at the leper they laughed also. And in all things he ruled them, and they became hard of heart even as he was.

Now there passed one day through the village a poor beggar-woman. Her garments were torn and ragged, and her feet were bleeding from the rough road on which she had travelled, and she was in very evil plight. And being weary she sat her down under a chestnut-tree to rest.

But when the Star-Child saw her, he said to his companions, "See! There sitteth a foul beggar-woman under that fair and green-leaved tree. Come, let us drive her hence, for she is ugly and ill-favoured."

So he came near and threw stones at her, and mocked her, and she looked at him with terror in her eyes, nor did she move her gaze from him. And when the Woodcutter, who was cleaving logs in a haggard hard by, saw what the Star-Child was doing, he ran up and rebuked him, and said to him: "Surely thou art hard of heart and knowest not mercy, for what evil has this poor woman done to thee that thou shouldst treat her in this wise?"

And the Star-Child grew red with anger, and stamped his

atunci. Și în toate îi conducea și ei crescură la fel de lipsiți de inimă cum era și el.

Într-o zi trecu prin sat o biată cerșetoare. Avea hainele rupte și zdrențuite, iar tălpile îi sângerău de la atâta mers pe drumul aspru, și era într-o stare de plâns. Și obosită cum era, se așeză sub un castan să se odihnească.

Dar când o văzu Copilul din Stele, le zise tovarășilor săi:

– Ia uitate! Acolo stă o cerșetoare murdară, sub copacul cea frumos, cu frunze verzi. Hai s-o punem pe fugă, prea e slută și pocită.

Așa că se apropie și dădu cu pietre după ea, și o batjocori, iar ea se uită la el cu o privire înspăimântată, dar nu-și desprindea ochii de el. Iar când Tăietorul de Lemne, care spinteca bușteni într-un hambar din apropiere, văzu ce făcea Copilul din Stele, și se apropie ca să-l certe, zicându-i:

– Tare lipsit de inimă și nemilos mai ești, ce rău ți-a făcut biata femeie ca să te porți în asemenea hal?

Iar Copilul din Stele se făcu roșu de mânie și bătu cu

foot upon the ground, and said, "Who art thou to question me what I do? I am no son of thine to do thy bidding."

"Thou speakest truly," answered the Wood-cutter, "yet did I show thee pity when I found thee in the forest."

And when the woman heard these words she gave a loud cry, and fell into a swoon. And the Woodcutter carried her to his own house, and his wife had care of her, and when she rose up from the swoon into which she had fallen, they set meat and drink before her, and bade her have comfort.

But she would neither eat nor drink, but said to the Woodcutter, "Didst thou not say that the child was found in the forest? And was it not ten years from this day?"

And the Woodcutter answered, "Yea, it was in the forest that I found him, and it is ten years from this day."

"And what signs didst thou find with him?" she cried. "Bare he not upon his neck a chain of amber? Was not round him a cloak of gold tissue brodered with stars?"

"Truly," answered the Woodcutter, "it was even as thou sayest." And he took the cloak and the amber chain from the

piciorul în pământ, spunând:

– Cine ești tu să mă întrebi ce fac? Nu ești taică-meu ca să-mi spui ce să fac!

– Adevăr grăiești, răspuse Tăietorul de Lemne, dar ți-am arătat milă când te-am găsit în codru.

Femeia auzi aceste vorbe și scoase un țipăt răsunător, și atunci leșină. Iar Tăietorul de Lemne o duse acasă la el, iar nevasta lui avu grijă de ea, iar când femeia își veni în simțiri, îi puseră dinainte de mâncat și de băut, și o îmbiară să mănânce.

Dar ea nici nu mănca și nici nu bău, dar îi spuse Tăietorului de Lemne:

– N-ați zis că ați găsit copilul în pădure? Și n-a fost asta acum zece ani?

Iar Tăietorul de Lemne răspuse:

– Ba da, în pădure l-am găsit, acum chiar zece ani.

– Și ce semne purta asupra-i? întrebă ea. Nu avea la gât un lănțug de chihlimbar? Nu avea o mantie țesută din fir de aur, brodată cu stele?

– Așa e, răspuse Tăietorul de Lemne. Așa e cum spuneți. Și luă mantia și lănțugul de chihlimbar din cușorul

chest where they lay, and showed them to her.

And when she saw them she wept for joy, and said, "He is my little son whom I lost in the forest. I pray thee send for him quickly, for in search of him have I wandered over the whole world."

So the Woodcutter and his wife went out and called to the Star-Child, and said to him, "Go into the house, and there shalt thou find thy mother, who is waiting for thee."

So he ran in, filled with wonder and great gladness. But when he saw her who was waiting there, he laughed scornfully and said, "Why, where is my mother? For I see none here but this vile beggar-woman."

And the woman answered him, "I am thy mother."

"Thou art mad to say so," cried the Star-Child angrily. "I am no son of thine, for thou art a beggar, and ugly, and in rags. Therefore get thee hence, and let me see thy foul face no more."

"Nay, but thou art indeed my little son, whom I bare in the forest," she cried, and she fell on her knees, and held out

unde stăteau, și i le arată femeii.

Iar când le văzu, aceasta plânse de fericire și zise:

– E fiul meu pe care l-am pierdut în codru. Rogu-vă, trimiteți iute după el, că l-am căutat prin toată lumea.

Așa că Tăietorul de Lemne și nevasta lui ieșiră să-l cheme pe Copilul din Stele, și-i ziseră:

– Du-te în casă, și acolo o vei găsi pe maică-ta, care te așteaptă.

Iar el dădu fuga înăuntru, plin de uimire și bucurie mare. Dar când văzu cine îl aștepta acolo, râse batjocoritor și spuse:

– Păi și unde e mama? Că aici nu văd decât cerșetoarea asta pocită.

Iar femeia îi răspunse:

– Eu sunt mama ta.

– Ești nebună de-a dreptul, strigă Copilul din Stele furios. Nu sunt fiul tău, fiindcă ești o cerșetoare slută și zdrențăroasă. Piei din ochii mei și să nu-ți mai arăți fața pe aici!

– Dar chiar ești fiul meu pe care l-am născut în codru, țipă ea, și căzu în genunchi, întinzându-și brațele spre el.

her arms to him. "The robbers stole thee from me, and left thee to die," she murmured, "but I recognised thee when I saw thee, and the signs also have I recognised, the cloak of golden tissue and the amber chain. Therefore I pray thee come with me, for over the whole world have I wandered in search of thee. Come with me, my son, for I have need of thy love."

But the Star-Child stirred not from his place, but shut the doors of his heart against her, nor was there any sound heard save the sound of the woman weeping for pain.

And at last he spoke to her, and his voice was hard and bitter. "If in very truth thou art my mother," he said, "it had been better hadst thou stayed away, and not come here to bring me to shame, seeing that I thought I was the child of some Star, and not a beggar's child, as thou tellest me that I am. Therefore get thee hence, and let me see thee no more."

"Alas! my son," she cried, "wilt thou not kiss me before I go? For I have suffered much to find thee."

"Nay," said the Star-Child, "but thou art too foul to look at, and rather would I kiss the adder or the toad than thee."

So the woman rose up, and went away into the forest

Tâlharii mi te-au furat și te-au lăsat să mori acolo, murmură ea, dar te-am recunoscut îndată ce te-am văzut, și am recunoscut și semnele, mantia de fir de aur și lăntugul de chihlimbar. Așa că te rog să vii cu mine, că te-am căutat în lumea întreagă. Vino cu mine, fiule, că am nevoie de dragostea ta.

Dar Copilul din Stele nu se mișcă din locul unde era, ci își închise porțile inimii pentru ea, și nu se mai auzi nimic decât plânsetul de durere al femeii.

În cele din urmă îi vorbi, iar glasul îi era aspru și chinuitor.

– Dacă într-adevăr ești mama mea, atunci mai bine-ar fi să te ții departe, și să nu mai vii aici să mă faci de rușine, că am crezut că sunt născut dintr-o Stea, și nu de o cerșetoare, așa cum îmi spui tu că sunt. Așadar, valea de aici, să nu te mai văd în ochi.

– Vai de mine, fiule, nu vrei să mă săruți înainte să pleci? Că tare mult am mai suferit ca să-ți dau de urmă.

– Nu, zise Copilul din Stele, că ești prea pocită la vedere, și mai bine aș săruta o viperă sau o broască râioasă decât pe tine.

Atunci femeia se ridică și porni înspre pădure plângând

weeping bitterly, and when the Star-Child saw that she had gone, he was glad, and ran back to his playmates that he might play with them.

But when they beheld him coming, they mocked him and said, "Why, thou art as foul as the toad, and as loathsome as the adder. Get thee hence, for we will not suffer thee to play with us," and they drove him out of the garden.

And the Star-Child frowned and said to himself, "What is this that they say to me? I will go to the well of water and look into it, and it shall tell me of my beauty."

So he went to the well of water and looked into it, and lo! his face was as the face of a toad, and his body was sealed like an adder. And he flung himself down on the grass and wept, and said to himself, "Surely this has come upon me by reason of my sin. For I have denied my mother, and driven her away, and been proud, and cruel to her. Wherefore I will go and seek her through the whole world, nor will I rest till I have found her."

And there came to him the little daughter of the Woodcutter, and she put her hand upon his shoulder and said, "What doth it matter if thou hast lost thy comeliness? Stay with

amar, și când Copilul din Stele văzu că plecase, se bucură tare și ieși la tovarășii săi ca să se joace cu ei.

Iar când aceștia îl văzură venind, râseră de el spunându-i:

– Păi ești slut ca broasca râioasă, și scârbos ca vipera. Pleacă de-aici, că nu suportăm să te joci cu noi, și îl alungară din grădină.

Iar Copilul din Stele se încruntă și își spuse:

– Ce îmi spun ei mie? Să mă duc la puț și să mă uit în apă, că acolo oi vedea cât sunt de frumos.

Așa că se duse la puț și se uită înăuntru, și când colo, chipul său era precum al broaștei, iar trupul închistat ca al viperei. Și atunci se prăbuși pe iarbă și se porni a plânge, și se gândi:

– Cu siguranță că asta am pățit fiindcă am păcătuit. Fiindcă m-am lepădat de mama și am alungat-o și am fost mândru și rău cu ea. Așadar ia să pornesc s-o caut în lumea întreagă, și o să mă opresc când oi găsi-o.

Și veni la el fiica cea mică a Tăietorului de Lemne, care îi puse mâna pe umăr și zise:

– Ce contează că nu mai ești chipeș? Stai cu noi, că eu n-

us, and I will not mock at thee.”

And he said to her, “Nay, but I have been cruel to my mother, and as a punishment has this evil been sent to me. Wherefore I must go hence, and wander through the world till I find her, and she give me her forgiveness.”

So he ran away into the forest and called out to his mother to come to him, but there was no answer. All day long he called to her, and, when the sun set he lay down to sleep on a bed of leaves, and the birds and the animals fled from him, for they remembered his cruelty, and he was alone save for the toad that watched him, and the slow adder that crawled past.

And in the morning he rose up, and plucked some bitter berries from the trees and ate them, and took his way through the great wood, weeping sorely. And of everything that he met he made inquiry if perchance they had seen his mother.

He said to the Mole, “Thou canst go beneath the earth. Tell me, is my mother there?”

And the Mole answered, “Thou hast blinded mine eyes.

o să-mi râd de tine.

Atunci el îi răspunse:

– Nu, fiindcă am fost crud cu mama mea, și drept pedeapsă iată ce necaz s-a abătut asupra mea. Așa că trebuie să plec de aici și să cutreier lumea până ce o găsesc și-i primesc iertarea.

Așa că o luă la fugă înspre codru și o strigă pe mama lui să vină la el, dar nu primi niciun răspuns. O strigă toată ziua, iar la apusul soarelui se așază pe un pat de frunze să doarmă, iar păsările și animalele fugiră de el, fiindcă își aminteau cât de crud fusese cu ele, și rămase singur cu broasca râioasă care-l veghea și cu vipera ce se târa pe lângă el.

Iar a doua zi dimineață se sculă și culese câteva bobite amărui din copaci și le mâncă, și porni prin pădurea cea deasă, vărsând lacrimi amare. Și pe toate ființele pe care le întâlnea le întreba dacă o văzuseră pe mama lui.

Îi spuse Cârțiței:

– Tu poți umbla pe sub pământ. Spune-mi, mama e acolo?

Iar Cârțița răspunse:

How should I know?"

He said to the Linnet, "Thou canst fly over the tops of the tall trees, and canst see the whole world. Tell me, canst thou see my mother?"

And the Linnet answered, "Thou hast clipt my wings for thy pleasure. How should I fly?"

And to the little Squirrel who lived in the fir-tree, and was lonely, he said, "Where is my mother?"

And the Squirrel answered, "Thou hast slain mine. Dost thou seek to slay thine also?"

And the Star-Child wept and bowed his head, and prayed forgiveness of God's things, and went on through the forest, seeking for the beggar-woman. And on the third day he came to the other side of the forest and went down into the plain.

And when he passed through the villages the children mocked him, and threw stones at him, and the carlots would not suffer him even to sleep in the byres lest he might bring mildew on the stored corn, so foul was he to look at, and their hired men drave him away, and there was none who had pity

– Mi-ai luat lumina ochilor. De unde să știu eu?

Câneparului îi spuse:

– Tu poți zbura peste vârfurile copacilor înalți, și poți vedea lumea întregă. Spune-mi, o vezi pe mama mea?

Iar Câneparul răspunde:

– Mi-ai tăiat aripile ca să te amuzi. Cum mai vrei să zbor?

Iar micuței Veverițe care locuia în brad și era singurică, îi spuse:

– Unde e mama mea?

Iar Veverița răspunde:

– Tu mi-ai omorât-o pe a mea. Vrei s-o omori și pe a ta?

Atunci Copilul din Stele plânse și își lăsă capul în jos, și se rugă să primească iertarea tuturor viețuitoarelor Domnului, și merse mai departe prin codru, căutând-o pe cerșetoare. Iar în a treia zi ajunse la capătul pădurii și ieși într-o câmpie.

Când trecea prin sate copiii își băteau joc de el și aruncau cu pietre, iar țăranii nu-l lăsau să doarmă nici în staule, ca să nu aducă mucegai pe știuleții de porumb, atât de urât era, iar simbriașii îl izgoneau, și nimănui nu i se făcea milă de el. Nici nu auzea pe undeva de cerșetoarea care era mama lui, deși

on him. Nor could he hear anywhere of the beggar-woman who was his mother, though for the space of three years he wandered over the world, and often seemed to see her on the road in front of him, and would call to her, and run after her till the sharp flints made his feet to bleed. But overtake her he could not, and those who dwelt by the way did ever deny that they had seen her, or any like to her, and they made sport of his sorrow.

For the space of three years he wandered over the world, and in the world there was neither love nor loving-kindness nor charity for him, but it was even such a world as he had made for himself in the days of his great pride.

And one evening he came to the gate of a strong-walled city that stood by a river, and, weary and footsore though he was, he made to enter in. But the soldiers who stood on guard dropped their halberds across the entrance, and said roughly to him, "What is thy business in the city?"

"I am seeking for my mother," he answered, "and I pray ye to suffer me to pass, for it may be that she is in this city."

But they mocked at him, and one of them wagged a black beard, and set down his shield and cried, "Of a truth, thy

cutreieră lumea timp de trei ani, și de multe ori i se păru că o vede înaintea lui pe drum, și o striga, și alerga după ea până ce pietrele ascuțite îi intrau în tălpi. Dar niciodată n-o putea ajunge, și cei pe care-i vedea pe drum spuneau că n-au văzut-o, nici pe ea, nici pe vreuna ca ea, și își râdeau de necazul băiatului.

Timp de trei ani cutreieră lumea, fără să găsească dragoste sau bunătate sau milostenie, dar era aceeași lume pe care și-o clădise în zilele în care era plin de mândrie.

Într-o seară ajunse la poarta unui oraș cu ziduri zdravene de lângă un râu, și obosit și îndurerat cum era, încercă să intre. Dar soldații care stăteau de pază își coborâră halebardele înaintea porții, zicându-i cu glas aspru:

– Ce treabă ai în oraș la noi?

– O caut pe mama mea, răspunse el, și vă rog să mă lăsați să intru, fiindcă poate o găsesc aici în oraș.

Dar aceștia îl luară în râs, iar unul dintre ei scutură din barba neagră și își așeză scutul și strigă:

mother will not be merry when she sees thee, for thou art more ill-favoured than the toad of the marsh, or the adder that crawls in the fen. Get thee gone. Get thee gone. Thy mother dwells not in this city."

And another, who held a yellow banner in his hand, said to him, "Who is thy mother, and wherefore art thou seeking for her?"

And he answered, "My mother is a beggar even as I am, and I have treated her evilly, and I pray ye to suffer me to pass that she may give me her forgiveness, if it be that she tarrieth in this city." But they would not, and pricked him with their spears.

And, as he turned away weeping, one whose armour was inlaid with gilt flowers, and on whose helmet couched a lion that had wings, came up and made inquiry of the soldiers who it was who had sought entrance. And they said to him, "It is a beggar and the child of a beggar, and we have driven him away."

"Nay," he cried, laughing, "but we will sell the foul thing for a slave, and his price shall be the price of a bowl of sweet wine."

– Adevăr îți spun, maică-ta n-o să se bucure când te-o vedea, că ești mai pocit decât broasca râioasă din baltă, sau decât vipera care se strecoară prin mocirlă. Piei de aici. Pleacă. Nu aici o vei găsi pe maică-ta.

Iar altul, care ținea un drapel galben, îi spuse:

– Cine e mama ta și pentru ce o cauți?

Iar el răspunse:

– Mama mea e cerșetoare, așa cum sunt și eu, și m-am purtat urât cu ea, și vă rog să mă lăsați să intru ca să mă poată ierta, dacă sălășluiește cumva în orașul acesta.

Dar gărzile nu-l lăsară, împungându-l cu sulite.

Și pe când copilul se întoarse cu spatele plângând, un soldat cu armură împodobită cu flori aurii, cu un coif pe care se odihnea un leu înaripat, veni și întrebă cine voia să intre în oraș. Iar ei îi spuseră:

– E un cerșetor, copilul unei cerșetoare, și l-am alungat.

– Lăsați, răsă el, să-l vindem drept rob, și prețul lui să fie cât pentru un vas cu vin dulce.

And an old and evil-visaged man who was passing by called out, and said, "I will buy him for that price," and, when he had paid the price, he took the Star-Child by the hand and led him into the city.

And after that they had gone through many streets they came to a little door that was set in a wall that was covered with a pomegranate tree. And the old man touched the door with a ring of graved jasper and it opened, and they went down five steps of brass into a garden filled with black poppies and green jars of burnt clay. And the old man took then from his turban a scarf of figured silk, and bound with it the eyes of the Star-Child, and drove him in front of him. And when the scarf was taken off his eyes, the Star-Child found himself in a dungeon, that was lit by a lantern of horn.

And the old man set before him some mouldy bread on a trencher and said, "Eat," and some brackish water in a cup and said, "Drink," and when he had eaten and drunk, the old man went out, locking the door behind him and fastening it with an iron chain.

And on the morrow the old man, who was indeed the subtlest of the magicians of Libya and had learned his art from

Atunci trecu un om bătrân, cu chip hain, și strigă la ei:

– Îl cumpăr eu pentru atâta.

Și după ce plăti prețul, îl luă pe Copilul din Stele de mână și îl duse în oraș.

Merseră cale de multe străzi și ajunseră într-un sfârșit la o ușiță prinsă într-un zid mascat de un rodiu. Iar bătrânul atinse ușa cu un inel de jasp gravat și ușa se deschise, iar ei coborâră cinci trepte din aramă și ajunseră într-o grădină plină cu maci negri și vase verzi, de lut ars. Bătrânul scoase atunci de sub turban o eșarfă de mătase brodată și îl legă cu ea la ochi pe Copilul din Stele, și-l împunse să meargă înaintea lui. Când îi dădu jos eșarfa de la ochi, Copilul din Stele era într-o temniță luminată de o lampă de corn.

Bătrânul îi puse dinainte o strachină cu niște pâine mucegăită și îl îndemnă să mănânce, și niște apă sălcie într-o cană și-l îndemnă să bea. După ce mâncă și bău, bătrânul ieși din temniță, încuie ușa după el și o legă cu un lanț de fier.

A doua zi bătrânul, care era cel mai iscusit vrăjitor din Libia și învățase meșteșugul de la altul, care sălășluia în

one who dwelt in the tombs of the Nile, came in to him and frowned at him, and said, "In a wood that is nigh to the gate of this city of Giaours there are three pieces of gold. One is of white gold, and another is of yellow gold, and the gold of the third one is red. To-day thou shalt bring me the piece of white gold, and if thou bringest it not back, I will beat thee with a hundred stripes. Get thee away quickly, and at sunset I will be waiting for thee at the door of the garden. See that thou bringest the white gold, or it shall go ill with thee, for thou art my slave, and I have bought thee for the price of a bowl of sweet wine." And he bound the eyes of the Star-Child with the scarf of figured silk, and led him through the house, and through the garden of poppies, and up the five steps of brass. And having opened the little door with his ring he set him in the street.

And the Star-Child went out of the gate of the city, and came to the wood of which the Magician had spoken to him.

Now this wood was very fair to look at from without, and seemed full of singing birds and of sweet-scented flowers, and the Star-Child entered it gladly. Yet did its beauty profit him little, for wherever he went harsh briars and thorns shot up

mormintele Nilului, veni la el și se încruntă, zicându-i:

– Într-o pădure din apropierea orașului acestuia de ghiauri sunt trei piese de aur. Una de aur alb, una de aur galben, și cealaltă de aur roșu. Astăzi îmi vei aduce piesa de aur alb, și dacă nu vii cu ea, o să-ți trag o sută de vergi. Acum piei de aici, iar la apusul soarelui te aștept la poarta grădinii. Vezi să-mi aduci aurul, sau o să mă înfurii pe tine, fiindcă ești sclavul meu și te-am cumpărat pe prețul unui vas cu vin dulce.

Și îl legă iarăși la ochi pe Copilul din Stele cu eșarfa de mătase, și îl duse prin casă, prin grădina cu maci și în sus, pe scările de aramă. Și după ce deschise ușița ciocănind cu inelul, îl dădu afară în stradă.

Copilul din Stele ieși atunci pe poarta orașului și ajunse la pădurea despre care îi spusese Vrajitorul.

Pădurea era foarte frumoasă când o priveai din afară, și părea plină de păsări cântătoare și flori parfumate, iar Copilul din Stele intră bucuros în codru. Totuși degeaba era atât de frumoasă, fiindcă oriunde mergea măceși și ciulini ascuțiți

from the ground and encompassed him, and evil nettles stung him, and the thistle pierced him with her daggers, so that he was in sore distress. Nor could he anywhere find the piece of white gold of which the Magician had spoken, though he sought for it from morn to noon, and from noon to sunset. And at sunset he set his face towards home, weeping bitterly, for he knew what fate was in store for him.

But when he had reached the outskirts of the wood, he heard from a thicket a cry as of some one in pain. And forgetting his own sorrow he ran back to the place, and saw there a little Hare caught in a trap that some hunter had set for it.

And the Star-Child had pity on it, and released it, and said to it, "I am myself but a slave, yet may I give thee thy freedom."

And the Hare answered him, and said: "Surely thou hast given me freedom, and what shall I give thee in return?"

And the Star-Child said to it, "I am seeking for a piece of white gold, nor can I anywhere find it, and if I bring it not to my master he will beat me."

ieșeau din pământ și-l înconjurau, și urzici răuvoitoare îl pișcau, și scaieții îl înțepau cu lamele lor, așa că tare mai suferea. Nici nu găsea pe undeva piesa de aur alb de care îi zisese Vrăjitorul, deși o căutase din zori și până-n seară. Iar la apusul soarelui se întoarse cu fața spre casă, plângând lacrimi amare, fiindcă știa ce soartă îl aștepta.

Dar când ajunse la marginea pădurii, auzi un țipăt de durere dintr-un tufăriș. Și uitând de necazul său, se întoarse în fugă acolo și văzu un iepuraș prins într-o capcană întinsă de vreun vânător.

Copilului din Stele i se făcu atunci milă de el și îi dădu drumul, zicându-i:

– Și eu sunt tot un sclav, dar ție pot să-ți redau libertatea.

Iar Iepurașul răspunse:

– Tu mi-ai redat libertatea, eu ce să-ți dau în schimb?

Iar Copilul din Stele zise:

– Caut o piesă de aur alb, dar n-o găsesc pe nicăieri, și dacă nu i-o aduc stăpânului meu mă va bate.

“Come thou with me,” said the Hare, “and I will lead thee to it, for I know where it is hidden, and for what purpose.”

So the Star-Child went with the Hare, and lo! in the cleft of a great oak-tree he saw the piece of white gold that he was seeking. And he was filled with joy, and seized it, and said to the Hare, “The service that I did to thee thou hast rendered back again many times over, and the kindness that I showed thee thou hast repaid a hundred-fold.”

“Nay,” answered the Hare, “but as thou dealt with me, so I did deal with thee,” and it ran away swiftly, and the Star-Child went towards the city.

Now at the gate of the city there was seated one who was a leper. Over his face hung a cowl of grey linen, and through the eyelets his eyes gleamed like red coals. And when he saw the Star-Child coming, he struck upon a wooden bowl, and clattered his bell, and called out to him, and said, “Give me a piece of money, or I must die of hunger. For they have thrust me out of the city, and there is no one who has pity on me.”

“Alas!” cried the Star-Child, “I have but one piece of money in my wallet, and if I bring it not to my master he will

– Vino cu mine, spuse Iepurașul, și o să te conduc la ea, fiindcă știi unde e ascunsă și pentru ce anume.

Așadar Copilul din Stele porni cu Iepurașul, și iată că în despicătura unui stejar bătrân văzu piesa de aur alb pe care o căuta. Și fu cuprins de bucurie, și o luă de acolo, spunându-i Iepurașului:

– Ajutorul pe care ți l-am dat mi l-ai răsplătit cu asupra de măsură, iar bunătatea pe care ți-am arătat-o mi-ai răsplătit-o însutit.

– Nu, zise Iepurașul, ci așa cum ai făcut cu mine, la fel am făcut și eu, și fugi iute, iar Copilul din Stele porni spre oraș.

La poarta orașului stătea un lepros cu o glugă cenușie trasă peste față, iar prin două tăieturi ochii îi sclipeau ca niște cărbuni încinși. Când îl văzu pe Copilul din Stele că se apropie, lovi într-un blid de lemn, și dădu din clopoțel, strigând la el:

– Dă-mi și mie un ban, că mor de foame. M-au alungat din oraș și nimeni n-are milă de mine.

– Vai de mine! strigă Copilul din Stele, n-am decât un ban la mine, și dacă nu i-l duc stăpânului o să mă bată, fiindcă

beat me, for I am his slave.”

But the leper entreated him, and prayed of him, till the Star-Child had pity, and gave him the piece of white gold.

And when he came to the Magician’s house, the Magician opened to him, and brought him in, and said to him, “Hast thou the piece of white gold?” And the Star-Child answered, “I have it not.” So the Magician fell upon him, and beat him, and set before him an empty trencher, and said, “Eat,” and an empty cup, and said, “Drink,” and flung him again into the dungeon.

And on the morrow the Magician came to him, and said, “If to-day thou bringest me not the piece of yellow gold, I will surely keep thee as my slave, and give thee three hundred stripes.”

So the Star-Child went to the wood, and all day long he searched for the piece of yellow gold, but nowhere could he find it. And at sunset he sat him down and began to weep, and as he was weeping there came to him the little Hare that he had rescued from the trap,

And the Hare said to him, “Why art thou weeping? And

sunt sclavul său.

Dar leprosul îl rugă atât de fierbinte încât Copilului din Stele i se făcu milă și îi dădu piesa de aur alb.

Iar când ajunse la casa Vrajitorului, acesta îi deschise ușa, îl aduse înăuntru și îi spuse:

– Ei, mi-ai adus piesa de aur alb?

Iar Copilul din Stele răspunse:

– Nu, n-am adus-o.

Atunci Vrajitorul se năpusti asupra lui și îl bătu, și apoi îi puse dinainte o strachină goală și îi spuse să mănânce, și o cană goală, și îi spuse să bea, apoi îl aruncă iarăși în temniță.

Iar a doua zi Vrajitorul veni la el, spunându-i:

– Dacă astăzi nu-mi vei aduce piesa de aur galben, o să te țin aici sclav și o să-ți trag trei sute de vergi.

Copilul din Stele porni atunci spre pădure, și căută toată ziua piesa de aur galben, dar nu o găsi nicăieri. La apusul soarelui se așeză iarăși și începu să plângă, și pe când plângea veni la el Iepurașul pe care îl scăpase din capcană.

Și Iepurașul îi zise:

what dost thou seek in the wood?"

And the Star-Child answered, "I am seeking for a piece of yellow gold that is hidden here, and if I find it not my master will beat me, and keep me as a slave."

"Follow me," cried the Hare, and it ran through the wood till it came to a pool of water. And at the bottom of the pool the piece of yellow gold was lying.

"How shall I thank thee?" said the Star-Child, "for lo! this is the second time that you have succoured me."

"Nay, but thou hadst pity on me first," said the Hare, and it ran away swiftly.

And the Star-Child took the piece of yellow gold, and put it in his wallet, and hurried to the city. But the leper saw him coming, and ran to meet him, and knelt down and cried, "Give me a piece of money or I shall die of hunger."

And the Star-Child said to him, "I have in my wallet but one piece of yellow gold, and if I bring it not to my master he will beat me and keep me as his slave."

But the leper entreated him sore, so that the Star-Child had pity on him, and gave him the piece of yellow gold.

And when he came to the Magician's house, the Magician

– De ce plângi? Și ce cauți în pădure?

Iar Copilul din Stele răspunse:

– Caut o piesă de aur galben care e ascunsă aici, și dacă n-o găsesc stăpânul are să mă bată și are să mă țină drept sclav.

– Vino după mine, zise Iepurașul, și fugi prin pădure până ce ajunse la un iaz. Și pe fundul iazului se afla piesa de aur galben.

– Cum să-ți mulțumesc? spuse Copilul din Stele, fiindcă iată, e a doua oară când mi-ai sărit în ajutor.

– Lasă, că tu ai avut milă de mine întâi, zise Iepurele, și o zbughi îndată.

Atunci Copilul din Stele luă piesa de aur galben și o puse în pungă, și se grăbi să ajungă în oraș. Dar leprosul îl văzu pe drum, și fugi să-l întâmpine, și căzu în genunchi și se jeli:

– Dă-mi un ban sau o să mor de foame.

Iar Copilul din Stele îi spuse:

– N-am în pungă decât o piesă de aur galben, și dacă nu i-o duc stăpânului are să mă bată și are să mă țină drept sclav.

Dar leprosul se rugă de el într-atât încât Copilului din Stele i se făcu milă de el și îi dădu piesa de aur galben.

Și când ajunse la casa Vrăjitorului, acesta îi deschise ușa, îl

opened to him, and brought him in, and said to him, "Hast thou the piece of yellow gold?" And the Star-Child said to him, "I have it not." So the Magician fell upon him, and beat him, and loaded him with chains, and cast him again into the dungeon.

And on the morrow the Magician came to him, and said, "If to-day thou bringest me the piece of red gold I will set thee free, but if thou bringest it not I will surely slay thee."

So the Star-Child went to the wood, and all day long he searched for the piece of red gold, but nowhere could he find it. And at evening he sat him down and wept, and as he was weeping there came to him the little Hare.

And the Hare said to him, "The piece of red gold that thou seekest is in the cavern that is behind thee. Therefore weep no more but be glad."

"How shall I reward thee?" cried the Star-Child, "for lo! this is the third time thou hast succoured me."

"Nay, but thou hadst pity on me first," said the Hare, and it ran away swiftly.

And the Star-Child entered the cavern, and in its farthest

luă înăuntru și îl întrebă:

– Ai adus piesa de aur galben?

Iar Copilul din Stele îi spuse:

– N-am adus-o.

Așa că Vrăjitorul se năpusti asupra lui, îl bătu și îl legă cu multe lanțuri, apoi îl azvârli iarăși în temniță.

A doua zi veni la el și îi spuse:

– Dacă astăzi ai să-mi aduci piesa de aur roșu am să te eliberez, dar dacă nu, atunci am să te omor cu siguranță.

Astfel Copilul din Stele se duse în pădure și căută toată ziua piesa de aur roșu, dar n-o găsi niciunde. Iar când se lăsa seara, se așeză din nou și plânse, și pe când plângea veni la el Iepurașul.

Și Iepurașul îi zise:

– Piesa de aur roșu pe care o cauți e în peștera din spatele tău. Așadar usucă-ți lacrimile și bucură-te.

– Cum să te răsplătesc? întrebă Copilul din Stele. Iată, e a treia oară când mi-ai sărit în ajutor.

– Lasă, ai avut primul milă de mine, zise Iepurele, și o tuli îndată.

Și Copilul din Stele intră în peșteră, și găsi în cel mai

corner he found the piece of red gold. So he put it in his wallet, and hurried to the city. And the leper seeing him coming, stood in the centre of the road, and cried out, and said to him, "Give me the piece of red money, or I must die," and the Star-Child had pity on him again, and gave him the piece of red gold, saying, "Thy need is greater than mine." Yet was his heart heavy, for he knew what evil fate awaited him.

But lo! as he passed through the gate of the city, the guards bowed down and made obeisance to him, saying, "How beautiful is our lord!" and a crowd of citizens followed him, and cried out, "Surely there is none so beautiful in the whole world!" so that the Star-Child wept, and said to himself, "They are mocking me, and making light of my misery." And so large was the concourse of the people, that he lost the threads of his way, and found himself at last in a great square, in which there was a palace of a King.

And the gate of the palace opened, and the priests and the high officers of the city ran forth to meet him, and they abased

îndeprătat colț piesa de aur roșu. Așa că o băgă în pungă și se grăbi să ajungă în oraș. Iar leprosul, văzându-l că se apropie, se puse în mijlocul drumului și strigă la el:

– Dă-mi piesa de aur roșu sau o să mor!

Iar Copilului din Stele i se făcu iarăși milă de el și îi dădu piesa de aur roșu, spunând:

– Nevoia ta e mai mare decât a mea.

Totuși inima îi era grea, fiindcă știa ce soartă cruntă îl aștepta.

Dar iată! pe când intra pe porțile orașului, gărzile îi făceau plecăciuni și îi arătau supunere, spunând:

– Ce frumos e stăpânul nostru!

Și o gloată de oameni îl urma, strigând:

– Nu-i altul mai chipeș în lumea întreagă!

Iar Copilul din Stele începu să plângă și se gândi: „Își bat joc de mine și nu iau în serios necazul meu.” Și atât de mare era mulțimea aceea de oameni, încât băiatul se pierdu și ajunse în cele din urmă într-o piață mare, în care se găsea palatul unui Rege.

Și poarta palatului se deschise, iar preoții și înalții dregători ai orașului se grăbiră să-l întâmpine, și se plecară

themselves before him, and said, "Thou art our lord for whom we have been waiting, and the son of our King."

And the Star-Child answered them and said, "I am no king's son, but the child of a poor beggar-woman. And how say ye that I am beautiful, for I know that I am evil to look at?"

Then he, whose armour was inlaid with gilt flowers, and on whose helmet crouched a lion that had wings, held up a shield, and cried, "How saith my lord that he is not beautiful?"

And the Star-Child looked, and lo! his face was even as it had been, and his comeliness had come back to him, and he saw that in his eyes which he had not seen there before.

And the priests and the high officers knelt down and said to him, "It was prophesied of old that on this day should come he who was to rule over us. Therefore, let our lord take this crown and this sceptre, and be in his justice and mercy our King over us."

But he said to them, "I am not worthy, for I have denied the mother who bare me, nor may I rest till I have found her, and known her forgiveness. Therefore, let me go, for I must

înaintea lui, spunând:

– Tu ești stăpânul pe care l-am așteptat, și fiul Regelui nostru.

Atunci Copilul din Stele le răspunse:

– Nu sunt fiu de rege, ci numai copilul unei biete cerșetoare. Și cum să spuneți că sunt frumos, când știu ce pocit sunt de fapt?

Atunci soldatul cu armura ornată cu flori aurii și pe al cărui coif stătea un leu înaripat ridică un scut și întrebă:

– Cum să spună stăpânul meu că nu este frumos?

Iar Copilul din Stele se uită, iar chipul său era neted ca înainte, și era la fel de frumos, dar în ochii săi văzu ceva ce nu mai fusese acolo.

Iar preoții și înalții dregători îngenuncheară și îi spuseră:

– Demult s-a prorocit că în astă zi are să vină cel ce va domni asupra noastră. Așadar, să iei coroana și sceptrul, stăpâne, și să ne fii Rege în mare mila și dreptatea ta.

Atunci el le spuse:

– Nu sunt vrednic, fiindcă m-am lepădat de mama care m-a născut, și n-o să am odihnă până ce n-o găsesc și nu-i

wander again over the world, and may not tarry here, though ye bring me the crown and the sceptre." And as he spake he turned his face from them towards the street that led to the gate of the city, and lo! amongst the crowd that pressed round the soldiers, he saw the beggar-woman who was his mother, and at her side stood the leper, who had sat by the road.

And a cry of joy broke from his lips, and he ran over, and kneeling down he kissed the wounds on his mother's feet, and wet them with his tears. He bowed his head in the dust, and sobbing, as one whose heart might break, he said to her: "Mother, I denied thee in the hour of my pride. Accept me in the hour of my humility. Mother, I gave thee hatred. Do thou give me love. Mother, I rejected thee. Receive thy child now." But the beggar-woman answered him not a word.

And he reached out his hands, and clasped the white feet of the leper, and said to him: "Thrice did I give thee of my mercy. Bid my mother speak to me once." But the leper answered him not a word.

primesc iertarea. Lăsați-mă, dar, să plec, fiindcă trebuie să mai cutreier lumea, și nu mai pot rămâne aici, deși îmi oferiți coroana și sceptrul.

Și pe când vorbea își întoarse chipul de la ei înspre strada care ducea la poarta orașului, și iată! în mulțimea care se îmbulzea în jurul soldaților, o văzu pe cerșetoarea care-i era mamă, iar lângă ea stătea leprosul pe care-l găsisese la marginea drumului.

Și atunci un strigăt de bucurie îi tâșni de pe buze, și alergă într-acolo, și îngenunchind dinaintea-i sărută rănilor de pe picioarele mamei sale, și le spală cu lacrimile ce-i curgeau din ochi. Își plecă atunci capul în țărână, și vărsând lacrimi amare, de parcă i se frângea inima, îi spuse:

– Mamă, m-am lepădat de tine în ceasul mândriei mele. Primește-mă în ceasul umilinței. Mamă, ți-am arătat vrajbă. Tu arată-mi iubire. Mamă, te-am părăsit. Primește-ți acum copilul.

Dar cerșetoarea nu îi zise nici măcar o vorbă.

Atunci el întinse brațele și îl prinse pe lepros de picioarele-i albe, și-i spuse:

– De trei ori ți-am arătat milă. Roag-o pe mama să-mi vorbească o dată.

And he sobbed again and said: "Mother, my suffering is greater than I can bear. Give me thy forgiveness, and let me go back to the forest." And the beggar-woman put her hand on his head, and said to him, "Rise," and the leper put his hand on his head, and said to him, "Rise," also.

And he rose up from his feet, and looked at them, and lo! they were a King and a Queen.

And the Queen said to him, "This is thy father whom thou hast succoured."

And the King said, "This is thy mother whose feet thou hast washed with thy tears." And they fell on his neck and kissed him, and brought him into the palace and clothed him in fair raiment, and set the crown upon his head, and the sceptre in his hand, and over the city that stood by the river he ruled, and was its lord. Much justice and mercy did he show to all, and the evil Magician he banished, and to the Woodcutter and

Dar leprosul nu îi zise nici măcar o vorbă.

Copilul plânse iarăși și se tângui:

– Mamă, durerea mea e mai mare decât pot suporta.

Iartă-mă și lasă-mă să mă întorc în pădure.

Iar cerșetoarea îi puse mâna pe creștetul capului și îi spuse:

– Ridică-te.

Și leprosul îi puse mâna pe creștetul capului și îi spuse, la rându-i:

– Ridică-te.

Iar el se ridică și se uită la ei, și văzu că erau un Rege și o Regină.

Iar Regina îi spuse:

– Acesta e tatăl tău, pe care l-ai ajutat.

Iar Regele spuse:

– Aceasta e mama ta, ale cărei picioare le-ai spălat cu lacrimile tale.

Și îl luară după gât și îl sărutară, îl duseră în palat și îl îmbrăcară în straie bogate, și îi puseră coroana pe cap și sceptrul în mână, și domni peste orașul de pe malul râului, și îi fu stăpân. Multă dreptate și milă le arată tuturor, iar pe

his wife he sent many rich gifts, and to their children he gave high honour. Nor would he suffer any to be cruel to bird or beast, but taught love and loving-kindness and charity, and to the poor he gave bread, and to the naked he gave raiment, and there was peace and plenty in the land.

Yet ruled he not long, so great had been his suffering, and so bitter the fire of his testing, for after the space of three years he died. And he who came after him ruled evilly.

Vrăjitorul cel rău îl alungă, iar Tăietorului de lemne și nevestei sale le trimise multe daruri scumpe, iar copiilor le dădu mari dregătorii. Nu lăsa pe nimeni să se poarte rău cu vreo pasăre sau cu vreun animal, și îi învăța pe toți dragostea, bunătatea și milostenia, iar celor săraci le dădea pâine, celor goi le dădea de îmbrăcat, și era pace și belșug în ținutul lor.

Dar nu apucă să conducă multă vreme, fiindcă atât de mare îi fusese durerea și atât de mistuitor focul încercării lui, încât după numai trei ani Copilul din Stele muri. Iar cel ce-i urmă conduse ținutul cu răutate.

